MAGAZIN sportiv

„Greul" din Hunedoara

Drumul sportiv al lui Mihai Gheorghioni, tînărul care peste cîțiva ani avea să se afirme pe ringurile din țară și de peste hotare, a început cu o întîmplare puțin plăcută și rar întîlnită în sportul cu mănuși. La unul din primele antrenamente făcute la Hunedoara, el s-a ales cu... clavicula fisurată.

„Păcat de băiatul acesta — și-a zis antrenorul Lungu. Înalt, cu brațe lungi, ar fi fost bun pentru box. Dar e fragil ca un... bibelou".

Clavicula însă s-a vindecat repede și Mihai, uitînd

M. GHEORGHIONI

cele întîmplate, s-a îndreptat din nou spre sala de box. În 1958 devenise un „greu" în toată puterea cuvîntului: 1,96 m înălțime, 96 kilograme greutate! Bine clădit, cu corp de atlet, agil, posesorul unei lovituri (de dreapta) puternice și fulgerătoare, Gheorghioni promitea „să umple" un gol care exista la această categorie.

Și s-a ținut de promisiune. În același an, la 5 iulie, el primea botezul internațional al „focului" întîlnindu-l la Sportcsarnok, în Budapesta, pe maghiarul Kalmar. A cîștigat strălucit! Meciurile sale următoare aveau să aducă iubitorilor boxului noi satisfacții. Învinge la rînd pe Tatar, Szabo, Demeter, Blajek, Furmankiewicz, Bonlyagyi, Vesmanen, Ylikokkare...

Încă de la începuturile sale pugilistice Gheorghioni visa să-l ajungă pe Mariuțan, dar i se părea atît de departe încît nici nu îndrăznea să spere. Și iată că în 1960, la 21 mai, întîlnește în finala campionatului țării pe puternicul său rival. Pierde la mare luptă un meci în care decizia arbitrilor a fost discutabilă. Se întoarce la Hunedoara cu medalia de argint și cu... dorința, mai vie, de a-l înfrunta din nou. Prilejul i l-a oferit recentul turneu al „greilor" desfășurat la el acasă. Gheorghioni își ia o strălucită revanșă. Victoria aceasta a determinat selecționarea sa în echipa care a făcut deplasarea la Berlin. Gheorghioni confirmă. Îl învinge clar pe Karl Degenhardt, făcînd o serioasă opțiune pentru campionatele europene din 1963.

Oamenii din „cetatea oțelului" îl iubesc pe boxerul Gheorghioni, dar apreciază în aceeași măsură, în persoana lui, pe priceputul strungar de la laminoare. Grele sînt și piesele pe care le modelează Gheorghioni, după cum grele sînt antrenamentele și meciurile valorosului sportiv. Dar, cu atît mai frumoase sînt victoriile...

V. CHIOSE
R. CĂLĂRĂȘANU

Printre cei mai buni din Europa

Asociația internațională a statisticienilor de atletism a alcătuit recent listele celor mai buni juniori europeni pe anul 1961. Tinerii noștri atleți figurează, în primii zece, la mai multe probe. Cei mai bun loc este ocupat de Ion Carolea (Steagul roșu Brașov) — antrenor Liviu Mereuță, care cu 14,1 sec este clasat pe locul I la 110 mg (91,4 cm). La aceeași probă alți doi atleți romini ocupă locuri fruntașe: Liviu Preda (Știința Buc.) locul IV — 14,2 sec și Mircea Axente locul V — 14,2 sec. Iată-i și pe ceilalți juniori romini cotați printre cei mai buni europeni: lungime: Mihai Calnicov (Dinamo) locul V — 7,43 m; prăjină: Petre Astafei (CSS Buc.) locul VI — 4,30 m și Afanasie Savin (CSS Buc.) locul VIII — 4,24 m; greutate (6 kg): Ion Bog (SSE Oradea) — locul IX — 16,59 m; disc (1,5 kg): Lucian Kotlar (Dinamo

ION CAROLEA

Buc.) locul II — 56,74 m și Ion Bog locul IV — 54,69 m; ciocan (6 kg): Decebal Gheorghiu (Rapid Buc.) locul III — 60,34 și Mircea Pascu (CSS Buc.) locul VIII — 56,11; ciocan (7,257 kg): D. Gheorghiu locul V — 54,93 m.

De subliniat faptul că o serie dintre aceștia mai sînt juniori și în acest an: Carolea, Calnicov, Gheorghiu, Pascu. La sfîrșitul anului 1960 numai 2 atleți romini (Ducu și Astafei) figurau printre primii 10 juniori europeni.

Instantaneu... atletic

Cine este atletul din fotografie? Recordmanul nostru la lungime, Sorin Ioan? Nu, atletul pe care îl vedeți sărind este popularul nostru... fotbalist Ion Voinescu, portarul echipei Steaua. Cum a ajuns el în groapa de sărituri? Foarte simplu. Zilele trecute fotbaliștii bucureșteni din echipele de cat. A au lăsat mingea pentru cîteva ore și s-au transformat în... atleți. Ei au participat la probe atletice de control. Cît a sărit Voinescu? Mai puțin decît sare de obicei după minge la un meci de fotbal...

În 4 rînduri

În concursul de natație din săptămîna trecută s-au prezentat doar ...două săritoare la trambulină.

Iată, pentru săritoare,
Un anunț interesant:
„Pîn-la proba viitoare
Locul 3 mai e... vacant!"

În legătură cu „duelurile" fotbaliștilor Ivan (Dinamo) și Ozon (Rapid).

Pe teren Ozon (se știe!)
Face-adesea... comedie
Dar Ivan, de bună seamă
Cînd atacă... e o dramă!

Boxerului A. Mincu (Rapid) care în ultima reuniune a fugit tot timpul de adversar.

Alergînd, l-am întrebat
De ce oare nu se-oprește?
Și-a răspuns: am încercat
Dar cînd stau... iar mă lovește!

Echipei Vagonul Arad, care a întrecut pe C.S.O. Baia Mare cu 6—0.

Începutul este bun
Și-a-nceput să umble zvonul:
Arădanii cînd se pun
Marcă goluri... cu vagonul.

I. CHIVU

Cuplurile de arbitri C. Bănică—I. Florescu și Fl. Marinescu—M. Hușan au comis numeroase greșeli în conducerea partidelor de hochei pe gheață.

Deși-i cunoscut proverbul:
Unde-s mulți, noi forțe cresc,
La ei însă, din păcate
Doar... greșelile sporesc!

C. MAZILU

ȘTIAȚI CĂ...

... printre cele mai vechi sporturi este cel cu păsări, practicat de locuitorii Oceaniei? Este renumită pasărea *fregata*, a cărei domesticire este o adevărată sărbătoare pentru sat. După ce pasărea a fost domesticită îndeajuns pentru a nu-și mai părăsi stăpînul, ea este lăsată liberă, pentru a se întrece în zbor cu alte păsări, acordîndu-se premii pentru înălțimea zborului și pentru alte iscusințe.

... indienii tarahumare, care locuiesc în munții Sierra Madre din Mexicul de Nord, au obținut rezultate atît de uimitoare pe tărîmul alergării, încît triburile vecine îi numesc *ralamari*, adică alergători. Ei pot alerga fără oprire o distanță de peste 200 de mile (1 milă = 1.609 metri). Indienii seri, care trăiesc pe insula Tiburon din golful Californiei, gonesc un cerb puternic pînă acesta cade mort și ajung destul de repede un cal care fuge în galop.

...înaintea începerii turneului final al campionatului mondial de fotbal, toți arbitrii desemnați să conducă partidele din Chile vor participa la un curs de unificare a interpretărilor în arbitraj? Aceste cursuri — care vor avea loc în Suedia — vor fi conduse de arbitrul belgian Baert.

POSTA MAGAZIN • poșta magazin • POSTA MAGAZIN

ANTON GHERCA, BACĂU. — Cel mai rău e cînd se supără... suporterii! Oricum, e bine să știe și fotbaliștii de la Dinamo Bacău părerea dv. în legătură cu jocul lor slab din meciul cu Dinamo București, cînd au acționat mai mult în latul terenului, în loc să-și facă drum direct spre poarta lui Uțu:

După felul cum jucarăți. Azi se pune întrebarea: Care poartă-ați asaltat-o? A lui Uțu sau... „întrarea"?

DORIN ARGHIR, SULINA. — Cea mai mare viteză realizată cu un automobil: 634 de kilometri pe oră. După cum am mai arătat, a fost o cursă de unul singur, efectuată pe o pistă pe un cîmp de sare, iar mașina a fost construită special pentru acest scop. În competițiile automobilistice, folosindu-se de asemenea mașini speciale, s-au obținut viteze în jur de 300 de kilometri pe oră. Astfel de viteze se înregistrează totuși foarte rar. Accidente, în schimb, foarte des!

GH. DOBRESCU, REȘIȚA. — „Executînd un „11 metri", un jucător lovește cu mingea bara. Balonul revine în teren, în direcția jucătorului care a executat penalti-ul. Acesta, dîndu-și seama că nu are dreptul de a lovi a doua oară mingea ricoșată din bară, lasă balonul să treacă pe lîngă el, iar un coechipier care intrase între timp în careu și se afla în spatele lui, trage și înscrie. Întrebarea este dacă jucătorul care a tras prima lovitură nu se află acum în ofsaid? Cred că arbitrii au avut asemenea faze. Cum le-au rezolvat?"

Foarte simplu: acordînd gol. Nu poate fi vorba de poziție de ofsaid, întrucît ambii jucători primiseră mingea din față.

PUIU ANDREI, BRAȘOV. — 1) Viorel Mateianu împlinește la 1 iunie 24 de ani. Este originar din comuna Boldești, regiunea Ploiești. 2) Eliminarea unui jucător de pe teren nu duce automat la suspendarea lui. Comisia de disciplină poate aprecia că nu e cazul să fie suspendat. Dar, se poate întîmpla și invers: un jucător care n-a fost eliminat din joc (din cauza lipsei de autoritate a arbitrului), poate fi totuși suspendat pe una sau mai multe etape, dacă se consideră, de pildă, că a recurs sistematic la duritățI sau că a săvîrșit acte nesportive. Mai ales dacă nu e la prima abatere.

C. DUMITRESCU, BUCUREȘTI. — De ce nu a făcut parte boxerul Gheorghe Negrea din echipa R.P. Romîne, care a întîlnit, recent, formația R. D. GERMANE? Iată răspunsul: Gheorghe Negrea n-a avut posibilitatea de a se pune la punct cu pregătirea, fiind ocupat cu cursurile școlare: este în anul II al unei școli de maiștri (metalurgie). Numai la box să fie... maistru?

IOAN RUSU, ORAȘTIE. — 1) Minerul activează de 3 ani în categoria A. Și, după cum vedeți, se ține bine! 2) „Unde joacă fotbalistul Dulgheru? Mai joacă la Rapid?" Și da și... nu! Și iată de ce: joacă acum la Rapid... Tg. Mureș!

ILIE GHEORGHE, BUCUREȘTI. — Ne-au plăcut cîteva din „melodiile" pe care le-ați ales după etapa de duminica trecută: Steagul roșu: „Mi s-a rupt căruța în drum"; Dinamo Pitești: „Trăiesc o zi frumoasă"; Jiul: „De-aș mai trăi pînă la toamnă"; Metalul Tîrgoviște: „Cîte-un pic, pic, pic".

GHEORGHE NEAGU, TURDA. — Sînteți, probabil, foarte tînăr: Balthazar a fost unul dintre cei mai buni înaintași ai Braziliei. El a luat parte la campionatul mondial de fotbal din 1954, din Elveția.

ION POSTAȘU

— Iertați-l, tovarășe arbitru! Pe vremea asta nu se dă afară un cîine, dar mi-te un... jucător!

Desen de AL. CLENCIU

UN SCOR RECORD

UN ORIGINAL record a stabilit într-un meci de baschet profesionist jucătorul negru Wilt Chamberlain, care a evoluat și în cadrul spectacolelor prezentate de trupa Harlem Globtrotters: el a înscris nu mai puțin de 100 de puncte pentru echipa sa într-un meci pe care aceasta l-a susținut în orașul Hershey (statul Pensylvania). În această partidă scorul final a fost de 169—147 în favoarea echipei „Philadelphia Worriers", al cărei component era Chamberlain. Scorul meciului reprezintă de asemenea un nou record al Asociației naționale de baschet din S.U.A. după numărul de puncte realizat de ambele echipe.

VIII

O MARE VICTORIE

Cînd ne-am aliniat pe teren pentru meciul cu U.R.S.S. am simțit fiecare din noi o emoție deosebită. I-am privit pe ruși. Mi s-au părut mai înalți și mai puternici decît noi. În special Iașin, care, după ce a luat loc în poartă, a acoperit-o parcă cu trunchiul său de uriaș. În stînga mea se afla Zagalo, în dreapta Vava, Didi și Garrincha. Am întîlnit privirea lui Zito, care zîmbea.

Meciul a început. Rușii au lovit primii mingea, dar ea a ajuns imediat în posesia extremului dreapta Garrincha. Acesta a intrat direct în adversar, a făcut un dribling artistic și a pătruns în frontul apărării. Am crezut că va pasa spre centru, dar Garrincha, făcînd încă o fentă fundașului care i-a ieșit în întîmpinare, a tras fulgerător la poartă. Iașin a plonjat, dar nu a putut ajunge pînă la minge. În gîtul meu s-a rostogolit cuvîntul „gol", dar mingea, lovind bara, a revenit în teren.

Garrincha a continuat să manevreze pe partea dreaptă, unde era deosebit de activ. Ne gîndeam la un singur lucru: să înscriem cît mai repede golul. Deodată îl văd pe Didi cu mingea. În aceeași clipă îmi „dictează" să pătrund între doi adversari și îmi pasează mingea de parcă ar fi calculat poziția și ar fi măsurat distanța care ne separa. Las mingea să treacă. În fața mea e poarta. Trag din toate puterile. Iașin se întinde formidabil în aer și eu sînt gata să strig din nou: gol! Dar mingea lovește din nou bara. Strig: E insuportabil.

Didi rîde:

— Liniștește-te, băiete! Lasă că o să intre!

Genunchiul mă doare, dar nu-i mai acord atenție. Din nou e mingea la Didi. Caut să mă demarchez, ca să primesc pasa, dar Didi a și ajuns lîngă mine și îl vede în „gaură" pe Vava. Un nou pas la milimetru. Vava trage: în sfîrșit, gol!

În repriza a doua am căutat să jucăm în același ritm: am atacat pe tot frontul, folosind toate procedeele. Spre sfîrșitul jocului Didi mi-a dat încă una din pasele sale calculate și măsurate pînă la milimetru. L-am văzut pe Vava liber și am schimbat direcția mingii. Încă un șut... gol!

În seara aceea, cînd după banchetul în cinstea acestei mari victorii fiecare dintre noi a rămas de unul singur, mi-am amintit multă vreme peripețiile acestui joc. Am adormit foarte tîrziu.

UN GOL PE CARE N-AM SĂ-L UIT NICIODATĂ

...Dar iată-ne din nou pe stadion. Echipa Țării Galilor nu era un adversar atît de puternic, dar în acest joc fundașii și portarul lor au făcut minuni. Ca să nu mai vorbim de bare. Cînd după primele 45 de minute scorul era încă alb, toți eram îngrijorați. Simțeam că trebuie să cîștigăm, dar trebuia să găsim un mijloc pentru „deschiderea" apărării.

Am revenit pe teren și am început să bombardăm din nou poarta galeză. Minutele fugeau și noi trăgeam din ce în ce mai des la poartă. Deodată Didi îmi dă o pasă formidabilă. Primesc mingea în suprafața de pedeapsă, la cîțiva pași de poartă. Vreau să trag imediat, dar văd în față un picior gata să lovească mingea. Printr-o mișcare invizibilă a vîrfului am potrivit mingea și piciorul necunoscut a alunecat pe lîngă mine. Portarul a plonjat. În aceeași fracțiune de secundă am izbutit să arunc mingea în plasă, peste portar: 1—0. Acesta a fost primul meu gol în campionatul mondial. Golul care a decis soarta meciului.

FESTIVALUL GOLURILOR

Acum ne aștepta jocul cu francezii, care, după cum spuneau conducătorii noștri, aveau „cheia" lor proprie. Noi însă eram calmi și plini de încredere. Și am avut dreptate. Am obținut o victorie strălucită: 5—2!

În seara aceea bucuria nu a cunoscut margini. Toți veneau să mă felicite, pentru că eu marcasem trei din cele cinci goluri.

— Cine-i la rînd?

— Suedia.

BRAZILIA — CAMPIOANA MONDIALĂ!

Finala cu echipa Suediei a avut loc pe stadionul Rasunda. Suedezii au început jocul cu mare vigoare. Echipa noastră acționa destul de lent și pasele nu erau prea precise. Nici n-a început să se încingă jocul cînd s-a produs acel eveniment neașteptat. Pentru o clipă apărarea noastră s-a lăsat descoperită și mingea a ajuns la Liedholm și apoi în plasă!

1—0 conduce Suedia! Sîntem descurajați. Doar Didi s-a arătat curajos. El a alergat spre poartă, a luat mingea și a strigat din toate puterile: „E timpul să începem!" — Da, da, trebuie să ne grăbim! a adăugat calmul Vava.

Mingea e în joc. Zagalo atacă pe partea stîngă, dar fără succes. În luptă intră și Garrincha. El pătrunde în profunzimea apărării suedeze, își fentează adversarul direct și pasează puternic spre centru. Vava, ca și cum nu i-ar observa pe adversarii care se aruncă asupra lui din toate părțile, țîșnește fulgerător în careu. Portarul suedez Svensson nu are timp să reacționeze și este nevoit să scoată mingea din plasă.

Ne aruncăm spre Vava, dar ei ne strigă:

— Nu e timp, băieți! Trebuie să jucăm.

Vava a fost un exemplu. Încurajați de el, am pornit la atac, demonstrînd tot ceea ce știam. Suedezii se apărau cu dîrzenie. Dar iată că, în sfîrșit, Garrincha izbutește să repete combinația care a dus la înscrierea primului gol. El pătrunde cu mingea pe partea dreaptă, lăsînd în urmă doi suedezi și pasează puternic în centru. Vava plonjează în careu și înscrie al doilea gol. Conducem!

Acum suedezii sînt cei care se grăbesc să înceapă jocul. Dar ei nu izbutesc să se organizeze, așa cum am făcut-o noi. Prima repriză se încheie cu scorul de 2—1 în favoarea noastră.

(Sfîrșitul în pagina MAGAZIN de simbătă, 14 aprilie a.c.)